

Odvolací disciplinárny senát

2Dso/7/2018

R o z h o d n u t i e

Odvolací disciplinárny senát, zložený z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov, JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Ivana Kochanského, Mgr. Radoslava Valápka a JUDr. Martina Baločka, v disciplinárnej veci vedenej proti sudkyňi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. A. I., o odvolaní sudkyne podanom proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 1Ds/5/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 27. novembra 2019 takto,

r o z h o d o l :

Podľa § 131 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.06.2017 (ďalej iba zákon o sudcoch a prísediacich) zrušuje napadnuté rozhodnutie Disciplinárneho senátu zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 1Ds/5/2015.

JUDr. A. I., sudkyňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bytom xxx,

j e v i n n o u , ž e

ako sudkyňa a členka senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Tdo/8/2015, počas neverejného zasadnutia konaného dňa 23.02.2015, v rozhodovaní o dovolaní obvineného M.M. podaného proti uzneseniu Krajského súdu X zo dňa 25.09.2013, sp. zn. 3To/103/2013, svojvoľne rozhodla v prospech vyhláseného rozsudku, ktorou sa konštatuje porušenie ustanovenia §

371 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku, opierajúc svoj záver, že pred Okresným súdom X, sp. zn. 8T/1/2013 konal predseda senátu Mgr. I. A., ktorý mal byť z trestného konania vylúčený, pretože rozhodoval ako sudca, ktorý v predchádzajúcom období bol právoplatne odsúdený za trestný čin, napriek tomu, že tento sudca oprávneným orgánom nebol odvolaný z funkcie sudcu a konal ako funkčne činný sudca v dôsledku ktorého rozsudku dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, boli zrušené uznesenie Krajského súdu X, zo dňa 25.09.2013, sp. zn. 3To/103/2013 a rozsudok Okresného súdu X zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 8T/1/2013 a obvinený M.M. bol príkazom zo dňa 23.02.2015 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody,

t e d a

porušila základnú povinnosť sudcu pri výkone funkcie tým, že ohrozila dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdov, pretože rozhodla svojvoľne v rozpore s právom a týmto rozhodnutím spôsobila iný obzvlášť závažný následok,

č í m s p á c h a l a

závažné disciplinárne previnenie v zmysle § 116 odsek 2 písmeno e/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 30.06.2017.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát podľa § 129 odsek 3 zákona o sudcoch a prísediacich oslobodil sudkyňu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. A. I. (ďalej iba sudkyňa) disciplinárne stíhanú na podklade návrhu predsedníčky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania, podaného dňa 01.10.2015, zo skutku, že

ako sudkyňa a členka senátu vo veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod zp. zn. 1Tdo/8/2015, ktorej bolo v dovolacom konaní

zrušené právoplatné rozhodnutie Okresného súdu X, sp. zn. 8T/1/2013 o odsúdení M.M. (ďalej len „M.M.“) pre trestný čin sexuálneho násillia a pokračovací trestný čin krádeže a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie a obvinený nebol vzatý do väzby,

sa podieľala na vydaní rozhodnutia, v ktorom bol jediným a výlučným dôvodom zrušenia odsudzujúceho rozsudku záver, že vo veci vedenej proti obvinenému M.M. konal a rozhodol sudca okresného súdu M. A., ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, pretože bol odsúdený pre úmyselný trestný čin,

hoci tento záver je svojvoľný a nezodpovedá ani platnej právnej úprave a dôvody písomne vyhotoveného rozhodnutia neobsahujú právne relevantné dôvody pre záver o tom, že vo veci rozhodoval sudca, ktorý mal byť z konania vylúčený, ale obsahujú dôvody, ktoré svedčia o zjavnom prekročení právomoci dovolacieho súdu/senátu posudzovať oprávnenie sudcu okresného súdu konať a rozhodovať vo veci obvineného M.M.

a tiež obsahujú dôvody, ktoré pre posúdenie veci neboli právne významné a potrebné a s trestnou vecou M.M. ani nesúvisia, pretože sa týkajú postupov iných ústavných činiteľov s politickými konštatovaniami o ich nečinnosti v súvislosti s trestným stíhaním sudcu v Českej republike,

a následkom uvedeného konania a rozhodnutia bola z výkonu trestu na slobodu prepustená osoba odsúdená na päť rokov odňatia slobody, čo vyvolalo opodstatnené obavy z jej ďalšieho možného protispoločenského konania vzhľadom na charakter jej trestnej činnosti a aj negatívne reakcie verejnosti na spravodlivosť súdneho konania, ktoré sú smerované proti celému súdnictvu v Slovenskej republike,

pretože sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

Disciplinárny senát prvého stupňa po zastavení konania z dôvodov uvedených v § 124 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediacich pokračoval v konaní z dôvodu, že disciplinárne stíhaná sudkyňa trvala na prejednaní veci a vykonal dokazovanie výsluchom disciplinárne stíhanej sudkyne, oboznámením rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo 8/2015 zo dňa 23.2.2015, rozsudku Okresného súdu X sp. zn. 8T 1/2013 zo dňa 29.7.2013, dovolania vo veci 8T 1/2013 zo dňa 26.9.2014, predkladacou správou NS SR zo dňa 26.1.2015, potvrdením elektronickej podateľne vo veci

1Tdo 8/2015 zo dňa 29.1. 2015, úpravou predsedu senátu z 18.2. 2015, listom MS SR z 20.2.2015, oznámením MS SR Kancelárii Súdnej rady z 4.3.2014, postúpením podania kancelárie Súdnej rady SR z 17.2. 2014, zápisnicou o neverejnom zasadnutí vo veci 1Tdo 8/2015 zo dňa 23.2.2015, zápisnicou o vyhlásení rozsudku zo dňa 23.2.2015, príkazom na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z 23.2.2015, vyhlásením sudkyne JUDr. A. I., že trvá na prejednaní veci, listom predsedníčky ÚS SR zo dňa 14.12.2016, vyjadrením členov zrušeného senátu 1T z 29.9.2015, spisom OS X 9T 67/2015 (predtým 8T 1/2013), z neho okrem dôkazov uvedených vyššie rozsudkom Okresného súdu X sp.zn. 8T 1/2013 zo dňa 29.7.2013, uznesením KS X sp.zn. 3To 103/2013 zo dňa 25.9.2013, dovolaním vo veci 8T 1/2013 zo dňa 26.9.2014, predkladacou správou OS X NS SR vo veci dovolania, potvrdením z elektronickej podateľne zo dňa 29.1.2015, úpravou predsedu senátu JUDr. T. A. z 18.2.2015, oznámením MS SR z 20.2.2015, listom MS SR z 4.3.2014, postúpením podania z 17.2.2014, zápisnicami o neverejnom zasadnutí a zápisnicou o vyhlásení rozsudku vo veci 1Tdo 8/2015, príkazom na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, (viď vyššie), rozsudkom OS X sp.zn. 9T 67/2015 zo dňa 24.3.2016, uznesením KS X sp.zn. 3To 58/2016 zo dňa 7.9.2016, spisom Súdnej rady č. 45/2014 z neho podnetu JUDr. L. I. a zápisnice zo zasadnutia Súdnej rady z 31.3.2014, spisom NS SR sp. zn. 1 Tdo 8/2015, z neho najmä listinami - určením sudcu spravodajcu z 12.2.2015, úpravou riadiaceho predsedu senátu z 18.2.2015, zápisnice o neverejnom zasadnutí z 23.2.2015, zalepenou obálkou so zápisnicou o hlasovaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie predsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej iba odvolateľka), v ktorom dôvodila, že Disciplinárny senát vlastnú kompetenciu bezprecedentne zúžil na dva prípady. Po prvé, ak sudca pri výklade právnej normy v rovnakej alebo porovnateľnej veci nerešpektoval ustálenú a vžitú súdnu prax zhmotnenú v konkrétnych rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky, alebo po druhé, sudca pri výklade právnej normy v rovnakej alebo porovnateľnej veci nerešpektoval zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyšší súd Slovenskej republiky pričom súčasne by muselo ísť o situácie, keď ide o jednoznačné znenie aplikovanej právnej normy, ktorá argumentačne nepripúšťa žiadny širší extenzívny výklad, alebo ak by išlo o výklad extrémne nelogický so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti.

V prípade sudkyne v tejto veci, podľa napadnutého rozhodnutia o takýto prípad nešlo.

Za iný obzvlášť závažný následok nemožno považovať prepustenie odsúdeného na slobodu ani kritické hodnotenie rozsudku médiami a verejnosťou.

S takýmito závermi odvolateľka nesúhlasila, považovala ich za nesprávne a priečiace sa právnej úprave nerešpektujúcej znenie § 116 odsek 2 písmeno f/ zákona o sudcoch a prísediach.

Nie je podľa nej právne relevantné, či v čase vydania rozhodnutia (zrejme dovolacieho senátu) existovala ustálená a vžitá súdna prax zhmotnená v konkrétnych rozhodnutiach Najvyšší súd Slovenskej republiky alebo ÚS SR.

Rovnako je nepodstatné, že zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. Tpj/62/2015 bolo prijaté až následne.

Podľa odvolateľky došlo k evidentnému porušeniu zákonného ustanovenia, ktorého znenie nepripúšťa širší extenzívny výklad. Nadalej zastáva názor, že sudkyňa sa podieľala na vydaní svojvoľného rozhodnutia, čo bol dôvod na začatie disciplinárneho konania.

V závere odvolateľka navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému disciplinárnemu senátu na konanie vo veci samej.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho disciplinárneho senátu sa navrhovateľka nezúčastnila. Ospravedlnila sa a v písomnom podaní zotrvala na podanom odvolaní.

Sudkyňa JUDr. A. I. i prostredníctvom svojich obhajcov na verejnom zasadnutí dôvodila, že disciplinárne konanie vedené voči nej je pokračovaním šikanovania zo strany navrhovateľky. Podľa jej názoru sudca nemôže byť postihovaný za právny názor. Odsúdenie sudcu Okresného súdu X bolo podcenené zo strany MS SR a prokuratúry, s touto skutočnosťou sa nevysporiadali a zavádzali v súvislosti s faktom, že odsúdenie tohto sudcu bol nedbanlivostný trestný čin a odsúdenie zahladené.

Keď Súdna rada SR začala vo veci konať, sudca sa sám vzdal funkcie. S návrhom odvolateľky, aby bola otvorená zápisnica o hlasovaní dovolacieho senátu, upozornila na fakt, že ak zákon o sudcoch a prísediach nemá špeciálne

ustanovenie, musí sa riadiť ustanoveniami trestného poriadku, ktoré povoľujú otvoriť zápisnicu o hlasovaní iba nadriadenému súdu, a to len vtedy, ak má pochybnosti, či odhlasovaný výrok je v súlade s výrokom v zápisnici. Takýto prípad nenastal. Podľa sudkyne do zápisnice o hlasovaní môže nahliadnuť iba predseda senátu a nesmie s jej obsahom nikoho oboznámiť.

Záverom navrhla s poukazom na vykonané dokazovanie disciplinárnym senátom I. stupňa a vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, zamietnuť odvolanie navrhovateľky ako nedôvodné.

Odvolací disciplinárny senát na podklade riadne a včas doručeného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal napadnuté rozhodnutie, jeho dôvodnosť a zákonnosť a dospel k záveru, že odvolanie bolo dôvodne podané.

Podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch a prísediacich v znení účinnom ku dňu 30.6. 2017, závažným disciplinárnym previnením je svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré je v rozpore s právom, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

Odvolací disciplinárny senát uvedomujúc si svoje oprávnenie preskúmať iba disciplinárnu zodpovednosť sudkyne a nepreskúmať rozsudok dovolacieho súdu ako nadriadená súdna inštancia dospel k záveru, že k rozhodnutiu – rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Tdo/8/2015, zo dňa 23.02.2015 na ktorom sa sudkyňa podieľala, nemohlo dôjsť bez svojvoľného rozhodnutia v rozpore s právom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že Odvolací disciplinárny senát pre takýto procesný postup a rozhodnutie o vine (napriek tomu, že v napadnutom rozhodnutí bola sudkyňa oslobodená) oprávňovala skutočnosť, že

- princíp nemožnosti odvolacieho súdu uznať obžalovaného vinného zo skutku, ak bol napadnutým rozsudkom oslobodený (§ 322 odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku) je výlučne platným pre trestné konanie (zákon č. 301/2005 Z.z.) a zákon o sudcoch a prísediacich je k tomuto Trestnému poriadku lex specialis (§ 150 odsek 2 zákona o sudcoch a prísediacich),
- odvolanie bolo podané proti sudkyňi,

- dokazovanie v celom rozsahu, okrem nižšie spomínaného úkonu týkajúceho sa otvorenia obálky o hlasovaní dovolacieho senátu, bolo ukončené,
- napokon zákon o sudcoch a prísediacich v časti disciplinárneho konania, ako jediný z porovnateľných konaní (disciplinárne konania prokurátorov, notárov, advokátov, štátnych zamestnancov) v ustanovení § 129 odsek 1, časovo limituje disciplinárne konanie, keď uvádza, že „disciplinárny senát je povinný rozhodnúť o disciplinárnom previnení spravidla do troch mesiacov od podania návrhu na začatie disciplinárneho konania“. V tejto súvislosti treba chápať i nutnosť primerane rýchleho rozhodnutia aj v štádiu odvolacieho disciplinárneho konania,
- odvolací disciplinárny senát rovnakým spôsobom rozhodol vo veciach sp. zn. 2Dso 7/2017 a 2Dso 2/2018

Podľa Ústavy SR :

Čl.2 ods. 2, Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 141a ods. 5 písmeno c/, Do pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky patrí predkladať prezidentovi Slovenskej republiky návrhy kandidátov na vymenovanie sudcov a návrhy na odvolanie sudcov,

Čl. 145 ods. 1, 2, Sudcov vymenúva a odvoláva prezident Slovenskej republiky na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky; vymenúva ich bez časového obmedzenia.

Za sudcu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý je voliteľný do Národnej rady Slovenskej republiky, dosiahol vek 30 rokov, má vysokoškolské právnické vzdelanie a spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne. Ďalšie predpoklady na vymenovanie za sudcu a jeho funkčný postup, ako aj rozsah imunity sudcov ustanoví zákon.

Čl. 147 ods. 1, 2 písmeno a/, b/, Prezident Slovenskej republiky na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky sudcu odvolá na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku za úmyselný trestný čin, alebo ak bol právoplatne odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol v jeho prípade o podmienenečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody, na základe rozhodnutia disciplinárneho

senátu pre čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu, alebo ak zanikla jeho voliteľnosť do Národnej rady Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky odvolá aj sudcu, ktorý nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne, na základe právoplatného uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 154d ods. 1 alebo na základe právoplatného rozhodnutia ústavného súdu, ktorým sťažnosť podľa čl. 154d ods. 2 zamietol.

Prezident Slovenskej republiky na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky môže sudcu odvolať,

a) ak mu zdravotný stav dlhodobo nedovoľuje, najmenej počas jedného roka, riadne vykonávať sudcovské povinnosti,

b) ak dosiahol vek 65 rokov.

Čl. 148 ods. 2, Dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu nesmie zasahovať do nezávislého výkonu súdnictva. Dôvody prerušenia výkonu sudcovskej funkcie, podmienky na dočasné pridelenie sudcu a ďalšie podmienky na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu ustanoví zákon.

V zmysle horeuvedených ustanovení Ústavy SR sú presne určené kompetentné orgány pre menovanie občana SR do funkcie sudcu a odvolanie z funkcie sudcu. Týmito orgánmi sú Súdna rada SR a Prezident/ka/ SR.

Podľa Čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Súdna ani sudcovská nezávislosť nie je absolútna. Nezávislosť sudcu nie je primárne privilegiom sudcu samého, ale systému v demokratickej spoločnosti.

„Existujú významné verejné záujmy, s ktorými nezávislosť súdnej moci musí byť v spravodlivej rovnováhe. „...privilegium sudcovskej nezodpovednosti nemôže byť cenou, ktorú spoločnosť obetuje pre sudcovskú nezávislosť“ (PL.ÚS 21/2014).

Rozdelenie moci v Slovenskej republike je vymedzené Ústavou Slovenskej republiky v zmysle ktorej sú osobitne právomoci zákonodarnej moci konštituované v piatej hlave Ústavy SR, právomoci výkonnej moci v šiestej hlave Ústavy SR a právomoci súdnej moci v siedmej hlave Ústavy SR.

Súdna moc realizovaná prostredníctvom rozhodnutí súdov resp. sudcov nemôže a nesmie, hoci vedená akýmkoľvek úmyslom, prekračovať vymedzenie zákonných kompetencií medzi jej právomocami a oprávneniami výkonnej resp. zákonodarnej moci, alebo ako tomu bolo v tomto prípade i oprávneniami Súdnej rady SR.

Prezident/ka/ je bezosporu predstaviteľom výkonnej moci.

Súdna rada SR je osobitný nezávislý ústavný orgán súdnej moci garantujúci predovšetkým nezávislé postavenie súdnej moci a sudcovskú legitimitu, zodpovedajúci za chod súdnictva, správu súdnej moci a súdnictva, ako aj transparentnosť súdnictva, a tak by mal byť plnohodnotným partnerom moci zákonodarnej a výkonnej“ (PL. ÚS 2/2012).

Dovolací senát, ktorého členom bola i sudkyňa JUDr. A.I., svojim rozsudkom zrušil uznesenie Krajského súdu X, zo dňa 25.09.2013, sp. zn. 3To/103/2013 a rozsudok Okresného súdu X zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 8T/1/2013, výlučne na podklade konštatovania, že *rozhodnutie samosudcu alebo senátu zloženého zo sudcu alebo jeho prísediaceho, ktoré bolo vydané po tom, čo bol sudca alebo prísediaci právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, hoci bolo odsúdenie následne aj zahladené, alebo by nebolo uznané na území Slovenskej republiky, je preto nezákonné a ako také musí byť bezpodmienečne zrušené, lebo ide o osoby, u ktorých už nie sú splnené ústavné podmienky na nestranného, nezávislého a bezúhonného sudcu.*

Dovolací senát, ktorého členom bola i sudkyňa JUDr. A.I. svojim postupom bez zákonnej opory spochybnil status funkčne činného sudcu argumentujúc „právnou úpravou a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva k článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, že sudca Okresného súdu X Mgr. I. A. bol povinný oznámiť v danej veci zaujatosť, aby bol z rozhodovania veci vylúčený a tým, že to neurobil závažným spôsobom porušil sudcovské povinnosti, lebo vedel, že právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin je skutočnosťou, pre ktorú nemôže vykonávať funkciu sudcu“.

Takéto dôvody pre postup dovolacieho senátu i rozhodnutie vo veci samej sú zjavným popretím ústavného a zákonného rozsahu oprávnení všeobecného súdu aj keď v inštancii dovolacieho súdu a priamo atakuje ústavnú zásadu *nemo tenetur se ipsum accusare* teda, že nikto nie je povinný sám sebe obviňovať, obsiahnutú v čl. Čl. 47 ods. 1 Ústavy SR.

Dovolací senát, ktorého členkou bola sudkyňa JUDr. A. I. použijúc rovnakú argumentáciu ako je vyššie uvedené, zasiahol do ústavnej zásady uvedenej v Čl. 48 odsek 1 Ústavy SR, že *Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.*

Podľa § 3 odsek 3, 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Žiadna zákonná skutočnosť spochybňujúca status sudcu, vyplývajúca z rozvrhu práce na príslušný rok 2013 na Okresnom súde X, v ktorom rozhodoval sudca Mgr. I. A., alebo z ustanovení § 31 odsek 1, 2, 3, 4 respektíve § 32 odsek 1 Trestného poriadku, zistená pred dovolacím senátom nebola.

Odvolací disciplinárny senát, ktorý v časti prebiehajúceho úkonu v zmysle § 127 odsek 7 zákona o sudcoch a prísediacich, konal neverejne, v zmysle § 126 odsek 6 zákona o sudcoch a prísediacich, otvoril obálku o hlasovaní senátu v trestnej veci obvineného M.M. evidovanej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Tdo/8/2015 zo dňa 23.02.2015, aby tak zistil individuálne zavinenie zo strany sudkyne. S obsahom tejto zápisnice boli oboznámení členovia Odvolacieho disciplinárneho senátu.

Z toho dôvodu bolo možné konštatovať, že sudkyňa JUDr. A. I. konala v rozpore so základnou povinnosťou sudcu uvedenou v ustanovení § 30 odsek 1, vety prvej zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorej,

V občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Obmedzenia štátneho funkcionára pri výkone štátnej funkcie podľa osobitného predpisu sa vzťahujú primerane aj na sudcu.

Zároveň sudkyňa rozhodla svojvoľne, v rozpore s právom, čím naplnila znaky závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 odsek 2 písmeno e/ zákona o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 30.06.2017, pretože dôsledkom takéhoto postupu a následného rozsudku dovolacieho senátu bol spôsobený iný obzvlášť závažný následok a tým bolo zrušenie uznesenia Krajského súdu X zo dňa 25.09.2013, sp. zn. 3To/103/2013 a rozsudku Okresného súdu X zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 8T/2/2013 na podklade ktorého, bol už odsúdený M.M. príkazom predsedu senátu dňa 23.02.2015 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, hoci uvedenými rozhodnutiami bol uznaný vinným v bode I. z trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241a odsek 1, 2 písmeno b/, c/, Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a v bode II. z pokračujúceho prečinu krádeže v časti dokonanom a v časti nedokonanom podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona účinného od 01.01.2006 a takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom okresného súdu X zo dňa 30.05.2011, sp. zn. 9T 23/2011 v spojitosti s uznesením Krajského súdu X zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 2To 206/2011, bol právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, 3 písmeno b/ Trestného zákona a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvadsiatich mesiacov, ktorý trest vykonal 31.01.2013 a za tieto trestné činy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením na jeho výkon do 2 nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň bol rozsudkom Okresného súdu X z 20.11.2006 sp. zn. 9T 54/06 v spojení z uznesením Krajského súdu X zo dňa 14.03.2007 sp. zn. 3To 46/07 zrušený výrok o treste ohľadne obžalovaného M.M., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon v zmysle § 212 odsek 3 a iné, bol obžalovanému uložený súdom I. stupňa aj samostatný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Záverom bolo rozhodnuté o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Takýto rozsudok súdu I. stupňa bol potvrdený uznesením Krajského súdu X zo dňa 25.09.2013, sp. zn. 3To 103/2013 tým, že odvolací súd odvolanie obžalovaného M.M. a okresného prokurátora vo X podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

K námietkam obhajoby týkajúcim sa postupu dovolacieho disciplinárneho senátu pri otvorení obálky je potrebné uviesť novela zákona o sudcoch a prísediacich uvedená v zákone č. 152/2017 Z. z., ktorá nadobudla

účinnosť dňa 01.07.2017 oprávnila disciplinárny senát k takémuto postupu podľa § 126 odsek 6 zákona o sudcoch a prísediacich, pričom pri ňom nebránila ústavná zásada retroaktivity uvedená v čl. 50 odsek 6 Ústavy SR, nakoľko sa nejedná o hmotnoprávne ale procesnoprávne ustanovenie.

Podľa § 129 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v platnom znení ak bolo disciplinárne konanie zastavené z dôvodov uvedených v § 124 ods. 1 psím. a) zákona o sudcoch a prísediacich (viď rozhodnutie Disciplinárneho senátu zo dňa 24.06.2016 sp. zn. 1Ds 5/2015) a Disciplinárny senát pokračoval v konaní preto, že sudca, proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie, trval na prejednaní veci (vyhlásenie sudkyne doručené Disciplinárnemu senátu dňa 25.08.2016), Disciplinárny senát, ak nezistí žiadny dôvod na oslobodenie sudcu, vysloví vinu, disciplinárne opatrenie však neuloží.

Z tohto dôvodu ani disciplinárne stíhanej sudkyňi nebolo uložené disciplinárne opatrenie.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. novembra 2019

JUDr. Stanislav L I B A N T
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová